

עת"א 23014/04/15 - א ט נגד ה,שרות בתי הסוהר,מדינת ישראל

טבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 23014-04-15 טסלר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
העותר
נגד
המשיבים
כבוד השופטת מיכל ברנט
א ט (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר הורשע בגרמניה ברצח אשתו, אזרחית גרמניה, במהלך טיול בפרו, ונדון למאסר עולם. העותר מרצה את עונשו (שנקצב בארץ ל-30 שנה) החל מיום 13.4.99, ולבקשתו הועבר ארצה בשנת 2007 על מנת לרצות את עונשו בישראל. מועד תום ריצוי העונש הוא 12.4.29.

2. העותר מלין על התנגדות המשיבה להוציאו לחופשות.

טענות ב"כ הצדדים

3. לטענת העותר, התנהגותו במהלך מאסרו חיובית, הוא השתתף בתכנית טיפולית (אלימות ויחסים אינטימיים) אשר הסתיימה ביוני 2014, ומאז לא הוצעה לו תכנית טיפולית נוספת.

כמו כן, נערך לו אבחון פסיכולוגי עדכני, במסגרתו נמצא כי אין עדות לפסיכופתולוגיה מאג'ורית, תפקודו הקוגניטיבי תקין, ישנה אינדיקציה לשליטה עצמית טובה וללא אימפולסיביות, ועל כן הוערכה מסוכנותו העתידית כ"נמוכה". אף חוות דעת פרטית מטעמו, שנערכה על ידי ד"ר נמרוד שני ואמירה גרינברג כגן תומכת באמור, ומצאה אף להעריך את מסוכנותו העתידית כ"נמוכה ביותר".

בשים לב לכל אלה, התנגדות ועדת אסירי עולם להוצאתו לחופשות עולה, לטענתו, עד כדי חוסר סבירות של ממש.

כן נטען, כי חוות הדעת הפסיכולוגית מתייחסת לממצאים מגזר הדין הגרמני, המצביעים לעניות דעתו של הבודק על פסיכופתיות ואכזריות, וזאת על אף שממצאים אלה לא נקבעו כממצאים עובדתיים במסגרת הכרעת הדין.

4. ב"כ המשיבה חזרה בתשובתה על נסיבות הרצח בגינו מרצה העותר את מאסרו, המצביעות לטענתה על תחכום ומסוכנותו של העותר, ועמדה על כך שהמסגרת בה בית משפט זה בוחן את החלטות המשיב הינה המסגרת

עמוד 1

המנהלית, דהיינו סבירות החלטות גורמי המקצוע, ובהם ועדת אלמ"ב וועדת אסירי עולם, אשר מצאו כי לא די בטיפול שניתן עד כה לעותר, וכי טרם בשלה העת להוציאו לחופשות.

דין והכרעה

5. מסיכום דיון ועדת אסירי עולם מיום 1.3.15 בעניינו של העותר, עולה כי הועדה התחשבה מחד בהתנהלות החיובית של העותר, באבחון MMPI שנערך לעותר, בהשתלבותו בטיפול, ובהעדר התנגדות ועדת אלמ"ב ליציאה לחופשה בתנאים מגבילים. יחד עם זאת, בהתייחסות ראש תחום טיפול ושיקום מחודש מאי 2015 מצוין כי העותר בעל נטייה לצבור תסכולים לאורך זמן, וניכר שבמסגרת הטיפול הקבוצתי הצליח לשפר נושא זה וכן החל להתייחס למערכת היחסים עם קרובי העבירה, ועל כן יש מקום להעמיק את יחסו לעבירה, ולאחר התייעצות עם פסיכולוג שב"ס הוחלט לשלבו בהליך טיפולי פרטני עם עו"ס. בנסיבות אלה התרשמה הוועדה כי ניכר שהעותר מצוי בתחילת הליך טיפול חיובי, אך עליו להמשיך ולהעמיק בטיפול בטרם ניתן יהיה לתת בו אמון לשם הוצאתו לחופשה.

6. בחודש יולי 2015 הובא לידיעת הגורמים המקצועיים בשב"ס פסק דין המתורגם של העותר, המפרט לפרטי פרטים את מעשה הרצח, ובעקבותיו חל שינוי בעמדותיהם, כפי שיפורט להלן:

ד"ר רוברט אפשטיין, פסיכולוג שיקומי מומחה, ציין בהתייחסותו כי התנהלותו של העותר עובר לרצח, במהלכו ולאחריו, מצביעים על תחכום ומפחיתים מאמינות הנבדק באופן משמעותי, כן עולים מאפיינים פסיכופתיים, וקיימת אפשרות לשקרנות פתולוגית. בהתאם לאמור, הוערכה על ידו המסוכנות ברמה בינונית. כמו כן, בשים לב לכך, הוחלט לשנות את הטיפול שניתן לעותר (טיפול פרטני של עו"ס), והוצע המשך טיפול פרטני ע"י פסיכולוג.

ועדת אלמ"ב התכנסה פעם נוספת בעניינו של העותר, ומצאה כי העותר התנהל עם המנוחה בצורה נצלנית, מגמתית, מתוחכמת ומנותקת רגשית על מנת להשיג רצונותיו, בשים לב לכך ולהתרשמות מטפלו, רמת מסוכנותו של העותר לא פחתה ועל כן חזרה בה הוועדה מהמלצתה להוצאתו לחופשות, והיא עתה מתנגדת להן.

7. עיינתי בפסק הדין המתורגם ולא מצאתי בסיס לטענות ב"כ העותר ביחס לפסק הדין, שהינו חלוט, ואשר קובע ומפרט מהן העובדות שהביאו להרשעתו של העותר ברצח. מערך העובדות מגלה רקע של ניצול מתוכנן מראש ומצביע על תחכום, וברי כי מדובר בנתונים רלבנטיים המשפיעים על יכולתם של גורמי המקצוע לבחון את התנהגותו של העותר ולנסות לצפות את התנהלותו העתידית מחוץ לכותלי הכלא.

8. עת הרשות המנהלית בוחנת אישור לחופשתו של אסיר עולם, נדרשת היא לבחון את מידת הסכנה הנשקפת לציבור במהלך החופשה, ורק מקום בו מתקבל הרושם כי ניתן לתת באסיר אמון ברמה הגבוהה ביותר תותרנה חופשותיו.

9. במקרה דנן הובאה בפני וועדת אסירי עולם התרשמותם של גורמי המקצוע, ולפיה מסוכנותו של העותר גבוהה משחשבו (בינונית חלף נמוכה), כי טרם בשלה העת להוצאת העותר לחופשות, וכי יש לבחון את השתלבותו בטיפול החדש שהותאם לו, היינו - שיחות פרטניות עם פסיכולוג.

10. בשים לב למידת המניפולטיביות וליתרת המאסר הארוכה, לא מצאתי כי שגתה המשיבה עת לא המליצה על חופשותיו של העותר, באשר מדובר בהחלטה סבירה.

11. יחד עם זאת מצאתי להעיר שתי הערות: האחת מתייחסת למידע מודיעיני בעניינו של העותר, שכותרתו "מעורבות שלילית", ואשר אינו רלבנטי לדידי לעניין חופשותיו של העותר; השנייה מתייחסת להצעה לשלב את העותר בשיחות פרטניות עם פסיכולוג, ומצאתי לבקש את המשיבה לשלוח לבית המשפט הודעת עדכון בתוך 3 חודשים מהיום אודות שילובו של העותר בטיפול כאמור.

12. בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

13. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשע"ו, 19 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.